

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Obdo/12/2025                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 8118215890                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.06.2026                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Lenka Praženková         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2026:8118215890.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Ivce Čelkovej, v právnej veci navrhovateľa T.P.T. - investment s.r.o., so sídlom Hraničná 12, 058 01 Poprad, IČO: 47 378 956, zast. usadeným euroadvokátom JUDr. Beátou Kolcunovou, so sídlom Teplická 2156/3, 058 01 Poprad, v konaní o zápis do obchodného registra, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 2/Nsre/103/2018, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/83/2024-138 z 22. októbra 2024, takto

### rozhodol:

Dovolanie navrhovateľa o d m i e t a .

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej tiež ako „prvoinštančný súd“ alebo „registrový súd“) uznesením č. k. 2/Nsre/103/2018-126 z 5. januára 2024 rozhodol o zamietnutí námietok navrhovateľa proti odmietnutiu vykonania zápisu.

2. Z odôvodnenia označeného rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ návrhom na zápis podaným dňa 23. októbra 2018 žiadal vykonanie zmeny zapísaných údajov. Oznámením o odmietnutí vykonania zápisu do obchodného registra zo dňa 26. októbra 2018 vyšší súdny úradník zápis do obchodného registra vykonať odmietol oznámením, proti ktorému podal navrhovateľ dňa 6. novembra 2018 námietky. Po preskúmaní námietok proti odmietnutiu vykonania zápisu podľa § 285 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a v rozsahu danom ustanoveniami § 6 a § 7 zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o obchodnom registri“) súd prvej inštancie podľa § 286 ods. 1 a 2 CMP námietky proti odmietnutiu vykonania zápisu zamietol. Uviedol, že navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 23. októbra 2018 domáhal, aby registrový súd zapísal ako jediného spoločníka obchodnej spoločnosti T.P.T. - investment s.r.o. pána Kapinusa a ďalších dvoch spoločníkov spoločnosti žiadal vymazať z obchodného registra. Súdu prvej inštancie predložil zápisnicu z valného zhromaždenia spoločnosti zo dňa 12. októbra 2018, v zmysle ktorej boli zo spoločnosti vylúčení spoločníci Ing. Pavol Benčko a Ing. Milan Čička. Súd prvej

inštancie zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 21. júla 2020, č. k. 24Cb/324/2018-276, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 6. júna 2021 a ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 6. mája 2021, sp. zn. 2Cob/1/2021, súd určil, že uznesenia z valného zhromaždenia zo dňa 12. októbra 2018, sú neplatné. Navrhovateľ svojím návrhom tiež žiadal vymazať z obchodného registra konateľov spoločnosti Ing. Pavla Benčka a Ing. Milana Čička, a to na podklade zápisnice z valného zhromaždenia spoločnosti, na ktorom bolo rozhodnuté o odvolaní konateľov z funkcie a o zmene spôsobu konania za spoločnosť. Súd prvej inštancie uviedol, že aj uznesenie valného zhromaždenia spoločnosti zo dňa 16. októbra 2018, ktoré sa týkalo odvolania konateľov z ich funkcie, bolo rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 14. novembra 2022, č. k. 22Cb/107/2019-311, vyhlásené za neplatné. Z dôvodu, že podkladom na vykonanie zápisu do obchodného registra sú neplatné uznesenia valného zhromaždenia navrhovateľa, registrový súd zápis navrhovaných zmien nevykonával.

### 3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolaní

e navrhovateľ z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením č. k. 4Cob/83/2024-138 z 22. októbra 2024, ktorým prvoinštančné uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil v celom rozsahu.

4. Odvolací súd, citujúc ustanovenia § 282 ods. 1, 2, § 286 ods. 1 CMP, § 125 ods. 1, § 131 ods. 1 veta prvá a ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObchZ“), § 6 ods. 1, § 8 ods. 3 zákona o obchodnom registri, ako i publikáciu SMYČKOVÁ, R., ŠTEVČEK, M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 871, vo vzťahu k námietke navrhovateľa spočívajúcej v tvrdení, že registrový súd pri rozhodovaní o jeho návrhu na zápis zmeny zapísaných údajov obchodnej spoločnosti do obchodného registra (§ 282 a nasl. CMP) prekročil právomoc danú mu § 6 a § 7 zákona o obchodnom registri, keď po vecnej stránke preskúmaval platnosť uznesení valného zhromaždenia spoločnosti navrhovateľa, ktoré boli podkladom pre vykonanie zmien v obchodnom registri v časti týkajúcej sa spoločníkov a konateľov tejto spoločnosti, vo všeobecnosti uviedol, že zápis údajov do obchodného registra predstavuje rýchly a formalizovaný postup, kedy registrový súd overuje, či sú splnené zákonom ustanovené formálne predpoklady pre vykonanie zápisu. V konaní o zápise údajov registrový súd odmieta vykonať zápis, ak návrh na zápis údajov nespĺňa podmienky ustanovené zákonom o obchodnom registri. Registrový súd vždy skúma, či návrh na zápis údajov podala oprávnená osoba (zapísaná osoba alebo iná zákonom určená osoba), či je návrh úplný (podaný na ustanovenom tlačive), či sú predložené predpísané prílohy v predpísanej forme, či sa údaje uvedené v návrhu zhodujú s údajmi uvedenými v prílohách a či bol zaplatený súdny poplatok. Ďalšie podmienky skúma registrový súd iba vtedy, ak to zákon výslovne ustanovuje. Skúmanie podmienok je formálne, nie materiálne, čo znamená, že registrový súd vychádza z toho, že priložené listiny sú podkladom pre zápis, ak spĺňajú formálne náležitosti. Uvedené pravidlá platia aj pre konanie o námietkach proti odmietnutiu vykonania zápisu, pričom registrový súd je povinný v lehote desiatich pracovných dní vykonať zápis alebo námietky zamietnuť. Úlohou registrového súdu v tomto konaní je preveriť (po formálnej stránke), či sú splnené podmienky pre zápis ustanovené Zákom o obchodnom registri. Dokazovanie registrový súd nevykonáva. Posudzuje iba formálnu správnosť listín, ktoré sú prílohou k návrhu.

5. V ďalšej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia odvolací súd poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež klen „Najvyšší súd SR“ alebo „najvyšší súd“) sp. zn. 1VOBdo/1/2021 z 24. júna 2021 zdôraznil prísne formalistický prístup pri posudzovaní splnenia podmienok na vykonanie zápisu, ktorý znamená, že v konaniach vo veciach obchodného registra nie je registrový súd oprávnený prejudiciálne posudzovať otázku neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktoré je podkladom pre vykonanie zápisu a o neplatnosti ktorého môže rozhodnúť len súd v civilnom sporovom konaní na základe žaloby podľa § 131 ObchZ. Zdôraznil ďalej, že zákaz prejudiciálne preskúmavať platnosť uznesenia valného zhromaždenia neplatí v prípade, ak v čase rozhodovania registrového súdu o vykonaní zápisu do obchodného registra už existuje právoplatné rozhodnutie všeobecného súdu o neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktoré má byť podkladom pre

vykonanie zápisu do obchodného registra, ako tomu bolo v posudzovanom prípade. Vtedy registrový súd sám neposudzuje platnosť dotknutých uznesení valného zhromaždenia, na ich neplatnosť prihliada vzhľadom na už existujúce rozhodnutie všeobecného súdu, keďže podľa § 131 ods. 5 ObchZ právoplatné rozhodnutie súdu o určení neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia je záväzné pre každého. Uvedené ustanovenie predstavuje výnimku zo subjektívnej záväznosti rozsudku podľa § 228 CSP a znamená, že právoplatný rozsudok súdu o neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia je záväzný pre každého, teda aj pre súd rozhodujúci o zápise údajov do obchodného registra.

6. Citujúc ďalšiu publikáciu Patakyová, M. a kol. Obchodný zákonník. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2022, komentár k § 131), odvolací súd pokračoval, že uznesenie valného zhromaždenia sa považuje za platné až do okamihu rozhodnutia súdu o jeho neplatnosti a okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku súdu o neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia nastávajú účinky jeho neplatnosti späť, t. j. ex tunc ku dňu prijatia uznesenia valného zhromaždenia, t. j. dochádza ku zániku práv a povinností z neho vzniknutých.

7. Sumarizujúc vyššie uvedené odvolací súd konštatoval, že aj keď registrový súd je povinný v konaní o zápis údajov do obchodného registra postupovať prísne formálne a predložené listiny, ktoré sú podkladom pre vykonanie zápisu, preverovať len z hľadiska dodržania ich formálnych náležitostí, prihliadajúc na všeobecnú záväznosť rozsudku o určení neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným podľa § 131 ods. 5 ObchZ a na spätnú účinnosť tohto rozhodnutia, ktorá spôsobuje zánik práv a povinností z neho vzniknutých, nemožno registrovému súdu odoprieť prieskumnú právomoc aj vo vzťahu k tomuto všeobecne záväznému rozhodnutiu, na ktoré je povinný pri svojom rozhodovaní prihliadať. Opačný výklad znamenajúci zákaz registrového súdu prihliadať na rozhodnutie súdu o určení neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia by viedol k absurdnému záveru, kedy by registrový súd síce navrhované údaje zapísal, zároveň by však bol povinný z úradnej moci (§ 291 ods. 1 CMP) začať konanie o zosúladenie údajov (§ 289 a nasl. CMP) za účelom dosiahnutia zhody zápisu v obchodnom registri so skutočným právnym stavom. Takýto prístup by predstavoval prílišný formalizmus aj v nesporovom civilnom konaní.

8. Na základe uvedeného konštatovania odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak napadnutým uznesením námietky navrhovateľa podané proti odmietnutiu vykonania zápisu zamietol z dôvodu, že podkladom pre vykonanie zápisu boli uznesenia valného zhromaždenia spoločnosti navrhovateľa, ktoré v čase rozhodovania registrového súdu o vykonaní zápisu už boli právoplatnými rozhodnutiami všeobecných súdov určené za neplatné.

9. Proti právoplatnému uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č. l. 143 - 146 spisu), vyvodzujúc jeho prípustnosť z ustanovení § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Po zhrnutí genézy skutkového stavu prejednávanej veci a rozhodnutí konajúcich súdov v úvode svojho dovolania, navrhovateľ vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP konštatoval, že hoci odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obsahuje základné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, je ale príliš formalistické, vnútorne rozporné a nepresvedčivé; konajúcim súdom navyše vytkol, že sa bezdôvodne odklonili od podaného návrhu na zmenu zapísaných údajov.

10. Navrhovateľ konajúcim súdom vytkol odňatie efektívnej možnosti konať pred súdom, ktorú vzhliada v odmietnutí navrhovaných zmien bez toho, aby sa vôbec zaoberali tou skutočnosťou, že predmetom návrhu bola aj ďalšia skutočnosť, a to prevod voľných obchodných podielov na ostávajúceho spoločníka Mgr. Kapinusa, v zmysle prijatých uznesení vyplývajúcich zo zápisnice z valného zhromaždenia zo dňa 16. októbra 2018. Poukázal na to, že v označený deň boli vyhotovené dve zápisnice, pričom uznesenie o prevode voľných obchodných podielov na Mgr. Kapinusa, ktorých nadobudnutím sa stal jediným spoločníkom navrhovateľa, nebolo predmetom žiadneho súdneho konania, a teda uznesenie o prevode voľných obchodných podielov na Mgr. Kapinusa je platné. Navrhovateľ, namietajúci, že uznesenie odvolacieho súdu v tomto smere neponúka žiadne vysvetlenie, má za to, že v dôsledku uvedeného nedostatku boli porušené jeho ústavne zaručené procesné práva na predvídateľnosť súdneho rozhodnutia

a jeho riadne odôvodnenie.

11. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP navrhovateľ vzhliada aj v zmätočnom odôvodnení súdneho rozhodnutia tvrdiac, že odvolací súd v bodoch 19. a 20. bez ďalších pochybností uzatvoril, že registrový súd je povinný preskúmať návrh iba z formálneho hľadiska a nie z materiálneho, naproti tomu v bode 21. preskúmal návrh z materiálneho hľadiska a na tomto podklade potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu.

12. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP navrhovateľ poukázal na bod 20. napadnutého uznesenia, v ktorom odvolací súd dôvodí uznesením najvyššieho súdu z 24. júna 2021, sp. zn. IVOBdo/I/2021, v zmysle ktorého registrový súd nie je oprávnený prejudiciálne posudzovať otázku neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia a je povinný posudzovať návrh prísne formalisticky, naproti tomu v bode 24. uznesenia konštatuje, že odmietnutie vykonania zápisu z dôvodu posúdenia materiálnych náležitostí návrhu je správny postup prvoinštančného súdu. Navrhovateľ zdôraznil, že v predmetnom konaní dovolací súd už raz vyslovil právny názor, ktorým zaviazal odvolací súd vo veci opätovne rozhodnúť, prihliadnuc aj na rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít (bod 28. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/57/2020). Konajúcim súdom vytkol, že vytvorili absolútny stav právnej neistoty, keď ani po takmer 7 rokoch od podania návrhu na zmenu zapísaných údajov, navrhovateľ zmenu zapísaných údajov nedosiahol. Navrhovateľ mal očakávanie, že registrový súd po tom, ako bolo jeho pôvodné uznesenie zrušené v dovolacom konaní, navrhované zmeny zapíše v zodpovedajúcom čase, konajúce sudy nižších inšancií však po zrušení uznesenia dovolacím súdom „vyčkávali“ s ďalším konaním vo veci samej do takého štádia, že u dovolateľa vytvorili stav bezprávia. V súvislosti s týmto tvrdením navrhovateľ poukázal na to, že registrový súd odmietnutím vykonania navrhovaných zmien v roku 2018 legitimizoval početné súdne konania vedené na Okresnom súde Prešov a Poprad (22Cb/107/2019, 16Cb/57/2020, 20Cb/40/2019, 21Cb/30/2019, 22Cb/107/2019, 25Cb/178/2023), o ktorých je namieste sa podľa neho domnievať, že by boli konajúcim súdom zamietnuté z dôvodu absencie vecnej legitimácie (dvoch spoločníkov), ktorého sa navrhovateľ zákonným spôsobom domáhal.

13. S poukazom na všetky vyššie uvedené tvrdenia navrhovateľ dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil dovolaciemu súdu na ďalšie konanie.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „Najvyšší súd SR“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok navrhovateľa je potrebné odmietnuť. V nasledujúcich bodoch dovolací súd uvádza stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP):

15. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

16. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Zo zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z § 420 (alebo § 421) CSP, a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

17. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a) až f) predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 CSP).

18. Naproti tomu dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 CSP).

19. Dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný [§ 439 CSP, okrem prípadov uvedených v písm. a) až c) citovaného ustanovenia]. Rovnako je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. c), resp. písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku uvedenej viazanosti odvolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/59/2017 z 8. júna 2017). V tu posudzovanej veci žalobca (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) v dovolaní argumentuje prípustnosťou dovolania podľa § 420 písm. f) a § 421 CSP.

20. Venujúc sa dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, dovolací súd zdôrazňuje, že pre naplnenie citovaného ustanovenia je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú 1) nesprávny procesný postup súdu (pod ktorým je potrebné rozumieť taký postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konkrétnom konaní), 2) tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne 3) intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nesprávnym procesným postupom súdu je taký postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konkrétnom konaní. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Pod pojmom „nesprávny procesný postup“, ktorý odôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP v zmysle stále aktuálnej judikatúry ústavného súdu možno rozumieť faktickú činnosť alebo nečinnosť súdu, procedúru prejednania veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúcu strane sporu plnohodnotnú realizáciu jej procesných oprávnení, mariacu možnosť jej aktívnej účasti na konaní, ale aj absenciu odôvodnenia súdneho rozhodnutia, jeho nedostatočnosť, nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť, či svojvoľnosť, nezabezpečujúcu všetky atribúty a garancie spravodlivej súdnej ochrany (pozri aj nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 120/2020 z 21. januára 2021).

21. Dôvodiac prípusnosťou dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, navrhovateľ (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“) namietol, že konajúce súdy sa nezaoberali tou okolnosťou, že predmetom jeho návrhu bola aj skutočnosť, že prevod voľných obchodných podielov na ostávajúceho spoločníka Mgr. Kapinusa, v zmysle uznesení prijatých na valnom zhromaždení dňa 16. októbra 2018 a vyplývajúcich zo zápisnice z tohto zhromaždenia (keďže v tento deň boli vyhotovené dve zápisnice), nebola predmetom žiadneho súdneho konania, a teda prijaté uznesenie o prevode voľných obchodných podielov na Mgr. Kapinusa, ktorých nadobudnutím sa stal jediným spoločníkom dovolateľa, je platné. V kontexte uvedeného má dovolateľ za to, že situácia, do akej sa v dôsledku rozhodnutia odvolacieho súdu (a i súdu prvej inštancie) dostal, je výnimočnou do takej miery, že zakladá dovolací dôvod uvedený v § 420 písm. f) CSP, nakoľko napadnuté uznesenie odvolacieho súdu neponúka v tomto smere žiadne vysvetlenie a neobsahuje ani základné náležitosti kladené na súdne rozhodnutia. Takýto nesprávny postup súdu spočívajúci v porušení ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva (predvídateľnosť súdneho rozhodnutia, právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia) preto podľa dovolateľa spôsobuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu má byť zrušené ako nezákonné.

22. Zamerajúc sa na námietku dovolateľa spočívajúcu v jeho tvrdení o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, zameral sa dovolací súd primárne na jeho preskúmanie z pohľadu jeho dostatočného odôvodnenia spĺňajúceho kritériá, ktoré sú naň kladené. V tejto súvislosti poukazuje dovolací súd na rámcovú úpravu štruktúry práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, ktorá norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní podľa § 378 ods. 1 CSP, v spojení s § 234 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia o rozsudku sa primerane používajú aj na uznesenie.

23. Dovolací súd zdôrazňuje, že k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP nedochádza len úplnou absenciou odôvodnenia, ale aj jeho nedostatočnosťou alebo nezrozumiteľnosťou, či svojvoľnosťou (viď napr. II. ÚS 419/2021). Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť. Právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia neznamena právo na uvedenie „aspoň nejakých“ dôvodov, ale ide o právo na uvedenie dostatočných, logických a zrozumiteľných argumentov reagujúcich na relevantné tvrdenia a námietky strán sporu, vyhodnotenie dokazovania a vysvetlenie prečo prípadne v konaní navrhované dôkazy súd nevykonal. Súd by mal presvedčivo odôvodniť a vysvetliť aj aplikáciu príslušného právneho predpisu, či ustanovenia z neho, na rozhodovanú vec.

24. V prípade odvolacieho rozhodnutia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP). Aj v tomto prípade sa však musí odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP v odôvodnení odvolacieho rozhodnutia vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (odvolacími námietkami). Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie (§ 387 ods. 3 CSP). Ak odôvodnenie odvolacieho súdu neobsahuje zrozumiteľnú a presvedčivú argumentáciu k vyššie uvedeným námietkam, nesplňa atribúty riadneho odôvodnenia, čím porušuje právo na spravodlivý súdny proces.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolateľ (navrhovateľ) žiadal zapísať ako jediného spoločníka spoločnosti Miloslava Kapinusa s odôvodnením, že dňa 12. októbra 2018 rozhodnutím valného zhromaždenia spoločnosti T.P.T. - investment s.r.o., prešli obchodné podiely vylúčených spoločníkov Ing. Pavla Benčíka a Ing. Milana Čičku na spoločnosť v súlade s § 113 ods. 5 ObchZ [dôvodu (tvrdeného) nesplatenia vkladu spoločníkov v stanovenej dobe]. Registrový súd rozhodol (prvýkrát) o návrhu dovolateľa na zmenu zapísaných údajov, podanom dňa 23. októbra 2018, oznámením (č. l. 44 -

45 spisu) o odmietnutí vykonania zápisu zo dňa 26. októbra 2018, vydaným vyšším súdnym úradníkom, a to s odôvodnením, že návrh nesplňa podmienky na vykonanie zápisu, nakoľko z predložených listín súd nemal preukázané, že by nedošlo k splateniu vkladov jednotlivých spoločníkov. O námietkach dovolateľa (č. l. 46 spisu) podaných proti odmietnutiu vykonania zápisu rozhodol registrový súd (sudca) uznesením č. k. 2/Nsre/103/2018-49 z 20. novembra 2018, ktorým námietky zamietol s odôvodnením, že navrhovateľ vytýkané vady konania neodstránil a nepreukázal, že k splateniu vkladov spoločníkov v plnej výške nedošlo. Proti označenému uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie (č. l. 50 spisu), o ktorých rozhodol Krajský súd v Prešove ako odvolací súd uznesením č. k. 3Cob/4/2019-55 z 30. apríla 2019, ktorým prvoinštančné uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a uviedol, že navrhovateľ nesplnil formálne podmienky pre vyhovie jeho návrhu na zápis zmien do obchodného registra. Následne v predmetnej veci rozhodol najvyšší súd ako súd dovolací o dovolaní navrhovateľa (č. l. 82 spisu) podanom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, a to uznesením sp. zn. 4Obdo/57/2020 z 29. októbra 2020 (č. l. 109 spisu), ktorým napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti a rozporuplnosti, keď odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia citoval kogentné ustanovenia Obchodného zákonníka (§ 69a ods. 1, 2, 4, týkajúce sa splynutia, zlúčenia alebo rozdelenia spoločnosti), ktoré predmetom podaného návrhu na zmenu zápisu údajov v obchodnom registri neboli a neuviedol ich ani súd prvej inštancie. Dovolací súd vytkol súdu prvej inštancie aj tú okolnosť, že konajúce súdy nehodnotili predložené doklady, týkajúce sa požadovanej zmeny údajov v registri len z hľadiska § 6 a § 7 zákona o obchodnom registri (č. 530/2003 Z. z.), ale ich hodnotili podľa zásady štandardného súdneho konania. Po vrátení veci odvolaciemu súdu, ten v ďalšom konaní uznesením č. k. 3Cob/27/2021-118 z 12. mája 2022, uznesenie súdu prvej inštancie z 20. novembra 2018 (o zamietnutí námietok navrhovateľa proti odmietnutiu vykonania zápisu) rovnako zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; v odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia sa nestotožnil so súdom prvej inštancie, že navrhovateľ nepreukázal, že nedošlo k splateniu vkladov v plnej výške tak, ako je to uvedené vo vyhlásení správcu vkladu (neočíslovaný list v spise - pozn. dovolacieho súdu), zároveň z ďalších listinných dôkazov vyplýva, že správca vkladov predmetné vklady nikdy neprijal. V ďalšom konaní napokon súd prvej inštancie uznesením č. k. 2/Nsre/103/2018-126 z 5. januára 2024 námietky navrhovateľa proti odmietnutiu vykonania zápisu zamietol (z dôvodov uvedených v bode 2. tohto uznesenia) s tým, že odvolací súd označené prvoinštančné uznesenie ako vecne správne potvrdil (z dôvodov uvedených v bodoch 4. až 8. tohto uznesenia).

26. Z odôvodnenia rozhodnutia registrového súdu má dovolací súd za to, že tento vysvetlil dôvod, pre ktorý zápis navrhovaných zmien nevykonali, a to, že podkladom, na základe ktorého mal byť vykonaný zápis do obchodného registra, sú neplatné uznesenia valných zhromaždení, odkazujúc na rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 24Cb/324/2018-276 z 21. júla 2020, ktorým súd určil, že uznesenie valného zhromaždenia spoločnosti T.P.T. - investment s.r.o., ktoré sa konalo dňa 12. októbra 2018 a z ktorej vyplýva vylúčenie spoločníkov spoločnosti Ing. Pavla Benčíka a Ing. Milana Čičku, je neplatné, súčasne ďalší rozsudok totožného okresného súdu č. k. 22Cb/107/2019-311 zo 14. novembra 2022, ktorým súd určil, že uznesenia valného zhromaždenia, ktoré sa konalo dňa 16. októbra 2018 a ktoré sa týkalo odvolania konateľov Ing. Čičku a Ing. Benčíka z funkcií a spôsobu konania za spoločnosť, sú rovnako neplatné.

27. Odvolací súd, ktorého rozhodnutie sa v podstatnej časti opiera o odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, doplnil do odôvodnenia označenie uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1VOBdo/1/52021 z 24. júna 2021, odkazom na ktoré zdôraznil závažnosť právoplatného rozsudku súdu o neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia v zmysle § 131 ods. 5 ObchZ aj pre súd rozhodujúci o zápise údajov do obchodného registra.

28. Dovolací súd po preskúmaní obidvoch vo veci vydaných rozhodnutí, odôvodňujúcich odmietnutie vykonania zápisu do obchodného registra (resp. v prípade odvolacieho súdu potvrdzujúceho dôvody registrového súdu), dospel k záveru, že uznesenie odvolacieho súdu v spojení s potvrdeným uznesením registrového súdu, kritériá pre odôvodňovanie súdnych rozhodnutí spĺňa. Dovolací súd pre úplnosť zdôrazňuje, že konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (IV. ÚS 489/2011), preto odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a

odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj súdu odvolacieho, prípadne aj dovolacieho), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. Dovolací súd preto nesúhlasí s tvrdením dovolateľa, že súdy sa vôbec nezaoberali prevodom voľných obchodných podielov na ostávajúceho spoločníka Mgr. Kapinusa (t. j. osobu dovolateľa); z vyššie označených rozsudkov Okresného súdu Prešov (v spise založených bez očíslovania listov - pozn. dovolacieho súdu) vyplýva, že súd určil vyššie označené uznesenia valného zhromaždenia dotknutej spoločnosti za neplatné, z ktorej okolnosti potom vyplýva vysporiadanie sa s otázkou prevodu voľných obchodných podielov na ostávajúceho spoločníka Miloslava Kapinusa, teda že nie je oprávnený na ich nadobudnutie.

29. Dovolací súd, súladne s judikátúrou ústavného súdu pripomína, že iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej nedôvodnosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu/súdov (napr. I. ÚS 188/06). Pokiaľ ide o podmienku prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, je v prípade zistenia porušenia nevyhnutné aj posúdenie miery, do akej došlo postupom súdu k porušeniu práva strany na spravodlivý proces. Podmienka prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je totiž splnená, ak právo strany na spravodlivý proces bolo porušené len v časti konania, resp. do takej miery, že strana mohla uplatniť svoj vplyv na výsledok konania podaním odvolania. V prejednávanom prípade navrhovateľovi obrana jeho práv a oprávnených záujmov v rámci odvolacieho konania (ale aj prvoinštančného konania) bezpochyby umožnená bola.

30. Sumarizujúc vyššie uvedené, dovolací súd vo vzťahu k namietnutej procesnej vade konania podľa § 420 písm. f) CSP (ku ktorej malo dôjsť nedostatočným odôvodnením súdnych rozhodnutí) konštatuje, že nezistil žiadnu, tzv. vadu zmätočnosti (závažné procesné pochybenie odvolacieho súdu, ani súdu prvoinštančného) spočívajúcu v tom, že by svojim nesprávnym procesným postupom znemožnili dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP alebo práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V preskúmvanej veci tak podmienka prípustnosti dovolania v § 420 písm. f) CSP splnená nebola, čo zakladá dôvod na odmietnutie dovolania v zmysle ustanovenia § 447 písm. c) CSP.

31. Dovolateľ v dovolaní dôvodí aj dovolacím dôvodom podľa § 421 CSP ods. 1 písm. a) CSP, vo vzťahu ku ktorému namietol stotožnenie sa odvolacieho súdu s odmietnutím vykonania zápisu prvoinštančným súdom z dôvodu posúdenia materiálnych náležitostí návrhu, zároveň že dovolací súd už raz vyslovil právny názor, ktorým zaviazal odvolací súd vo veci opätovne rozhodnúť, prihladnuc aj na rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, pričom však ani po takmer 7 rokoch od podania návrhu zmenu zapísaných údajov navrhovateľ nedosiahol, čím konajúce súdy vytvorili stav právnej neistoty.

32. Dovolací súd vo všeobecnosti uvádza, že uplatnenie dovolacieho dôvodu, ktorým je v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP nesprávne právne posúdenie veci, predpokladá spochybnenie správnosti riešenia právnych otázok odvolacím súdom. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej normy, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

33. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú, teda v žiadnom prípade nemôže ísť o skutkovú otázku (k definícii skutkovej a právnej otázky sa najvyšší súd vyjadril v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/27/2019). Vo vzťahu k právnej otázke dovolací súd ďalej pokračuje zdôraznením tej okolnosti, že musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté

dovoláním, nie o právnu otázku, ktorá podľa dovolateľa mala byť riešená. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní, a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom. Napokon, s prihliadnutím na účel a zmysel dovolacieho konania z hľadiska nesprávneho právneho posúdenia veci, ktorým je v prvom rade zjednocovanie právnej praxe a odstraňovanie právnej neistoty s cieľom dosiahnuť, aby na určitú právnu otázku dostala strana konania za rovnakých podmienok v zásade rovnakú odpoveď, a teda zabezpečenie jednotnosti vo výklade právnych noriem, je nutné, aby právna otázka spĺňala prvok generality a univerzality, ktorý je vlastný všeobecne záväzným právnym predpisom.

34. Dovolací súd po oboznámení sa s obsahom dovolania navrhovateľa v časti dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 CSP, je nútený konštatovať, že absentuje konkrétna právna otázka spĺňajúca kritériá vyžadované zákonom. Opakovane, ako už raz dovolací súd zdôraznil (v predchádzajúcom bode 29. tohto uznesenia), je nutné poukázať na to, že samotná nespokojnosť dovolateľa s výsledkom konania, dôvodom pre vyslovenie záveru o arbitrárnosti súdneho rozhodnutia nie je a sama o sebe (úspešné) uplatnenie dovolacieho dôvodu (ani podľa ustanovenia § 420 CSP ani podľa § 421 ods. 1 CSP), nepredstavuje.

35. V nadväznosti na uvedené dovolací súd upozorňuje, že konkrétne vymedzenie právnej otázky dovolateľom [i) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu - § 421 ods. 1 písm. a) CSP, ii) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená - § 421 ods. 1 písm. b) CSP alebo iii) ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne - § 421 ods. 1 písm. c) CSP] je potrebné z dôvodu, že dovolací súd je viazaný obsahovým vymedzením dovolacieho dôvodu. Táto požiadavka je umocnená tou skutočnosťou, že dovolateľ musí byť zastúpený advokátom ako osobou znalou práva, ktorá okolnosť predpokladá bezchybnosť podaných dovolaní. Uvedené korešponduje so závermi ústavného súdu v jeho rozhodnutiach, vyžadujúcich aby „...právna otázka z dovolania jasne vyčnievala a takisto, aby z dovolania vyčnievalo aj právne posúdenie veci, ktoré pokladá dovolateľ za nesprávne s uvedením toho, v čom má spočívať táto nesprávnosť“ (I. ÚS 115/2020). V danom prípade však dovolateľ nevymedzil právnu otázku a ani nešpecifikoval nesprávnosť právneho posúdenia veci (t. j. aké ustanovenie právneho predpisu alebo predpis samotný aplikovať mal, alebo aké vykladal nesprávne a pod.). Skutočnosť, že navrhovateľ je (súladne so zákonom) v dovolacom konaní zastúpený právnym zástupcom, predpokladá kvalifikovaný, na odborných znalostiach založený postup zastúpeného účastníka dovolacieho konania [pri ktorom zastúpení súd nemá ani všeobecnú poučovaciu povinnosť o procesných právach a povinnostiach - viď § 160 ods. 1, 2, 3 písm. b) CSP]. V nadväznosti na uvedené dovolací súd upozorňuje, že absenciu základných náležitostí dovolania uplatneného podľa § 421 CSP nemôže nahrádzať a vlastným postupom dopĺňať dovolanie z dôvodu, že týmto postupom by došlo k narušeniu princípu tzv. rovnosti zbraní.

36. Sumarizujúc vyššie uvedené, keďže dovolateľ vo vzťahu k dôvodu prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 CSP nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 CSP, dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie navrhovateľa v tejto časti je potrebné odmietnuť podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP.

37. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, keďže prípustnosť dovolania navrhovateľa nie je daná podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP a ani podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolací súd dovolanie navrhovateľa podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP, ako aj ustanovenia § 447 písm. f) CSP odmietol bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

38. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.